

Sygn. akt II Cz 1208/15

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 8 grudnia 2015 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia uczestniczki postępowania S. R. na postanowienie zawarte w pkt IV postanowienia Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 14 października 2015 r., sygn. akt I Ns 2125/14

w sprawie z wniosku M. D.

o zniesienie współwłasności

p o s t a n a w i a:

I. **oddalić zażalenie;**

II. **oddalić wniosek wnioskodawczyni o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.**

(...) (...) (...)

UZASADNIENIE

Postanowieniem zawartym w pkt IV postanowienia z dnia 14 października 2015 roku, Sąd Rejonowy koszty zastępstwa między stronami wzajemnie zniósł. W uzasadnieniu Sąd powołując się na treść art. 520 § 2 kpc przyjął, że strony w różnym stopniu były zainteresowane wynikiem postępowania, a ich interesy były sprzeczne. Wnioskodawczyni wniosła bowiem o zniesienie współwłasności lokalu mieszkalnego poprzez przyznanie go na wyłączną własność ze splatą na rzecz uczestnik, która wprawdzie w odpowiedzi na wniosek tą propozycję poparła, ale już w piśmie procesowym z 12 lutego 2015 roku sprecyzowała swoje stanowisko domagając się współwłasności poprzez fizyczny podział nieruchomości. Także brak było porozumienia co do wartości rynkowej lokalu. Z tego względu, sąd stosunkowo rozdzielił koszty w zakresie poniesionej przez wnioskodawczynię opłaty sądowej w wysokości 1.000 zł, zasądzając ją od uczestniczki w wysokości 500 zł jako zwrot części kosztów postępowania, a gdy koszty zastępstwa pełnomocników stron pozostawały w tej samej wysokości, należało je wzajemnie znieść.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, uczestniczka zaskarżając je w zakresie pkt IV zarzuciła naruszenie art. 520 § 2 kpc, poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że koszty zastępstwa procesowego w przypadku sprzeczności interesów ulegające zniesieniu, podczas gdy z treści owego przepisu wynika, że sąd może je stosunkowo rozdzielić lub włożyć na jednego z uczestników w całości oraz naruszenie § 7 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy

prawnej udzielonej z urzędu przez radcę prawnego, poprzez jego niezastosowanie i zniesienie kosztów zastępstwa procesowego, podczas gdy strony postępowania były w różnym stopniu zainteresowane rozstrzygnięciem sprawy w zakresie wysokości spłaty udziału w wspólnej nieruchomości.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie podlegało oddaleniu.

Zasady orzekania o kosztach postępowania nieprocesowego określa art. 520 § 1 kpc, zgodnie z którym każdy uczestnik postępowania ponosi koszty związane ze swym udziałem w sprawie. Pomiędzy uczestnikami postępowania nieprocesowego nie istnieje zatem obowiązek zwrotu kosztów, co uzasadnione jest niezależnością i samodzielnością udziału w tym postępowaniu każdego jego uczestnika. Zasada przewidziana w powołanym przepisie jest nienaruszalna w sytuacji, w której uczestnicy są w równym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania lub - mimo braku tej równości - ich interesy są wspólne / zob. post. Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 2012 r., V CZ 155/11, wyd. Lex nr 1164757 /. W pozostałych wypadkach sąd może od tej zasady odstąpić i na żądanie uczestnika, albo z urzędu, jeżeli działa bez adwokata lub radcy prawnego / art. 109 w związku z art. 13 § 2 kpc / orzec stosownie do reguł określonych w art. 520 § 2 lub 3 kpc. Dla ich zastosowania istotne jest stwierdzenie czy między uczestnikami postępowania w danej sprawie występuje sprzeczność interesów i czy są oni w różnym stopniu zainteresowani w wyniku postępowania. Orzecznictwo wykształciło jednolite stanowisko, że w tzw. sprawach działowych, co do zasady nie zachodzi sprzeczność interesów tych uczestników, którzy domagają się podziału, niezależnie od tego, jaki sposób podziału postulują i jakie wnioski składają w tym względzie. Wyjątkowo jednak interesy uczestników mogą zostać uznane za sprzeczne, jeżeli np. jeden z nich żąda oddalenia wniosku / zob. post. Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2011 r., IV CZ 40/11, wyd. Lex nr 1147785 /. Przechodząc zatem do oceny wniesionego zażalenia, zdaniem Sądu Okręgowego w rozpoznawanej sprawie nie zachodziła jakakolwiek sprzeczność interesów, zaś uczestniczki nie były w różnym stopniu zainteresowane wynikiem postępowania. Celem obu było bowiem wyjście ze stanu współwłasności, wobec czego bez znaczenia dla kosztów postępowania pozostaje okoliczność, że nie zgadzały się one co do wartości rynkowej lokalu mieszkalnego, czy też sposobu jego podziału. Pomimo tego, rozstrzygnięcie zawarte w pkt IV postanowienia Sądu Rejonowego będąc sformułowane w sposób nieprawidłowy / wzajemne zniesienie kosztów zastępstwa, w sytuacji gdy wnioski o ich zasądzenie powinny zostać oddalone /, w swojej istocie de facto dąży do realizacji zasady wskazanej w art. 520 § 1 kpc, a zatem prowadząc do poniesienia kosztów postępowania przez uczestniczki związane ze swoim udziałem w sprawie. Wobec tego, jako że zażalenie na rozstrzygnięcie o kosztach postępowania wniosła jedynie uczestniczka postępowania, w tym nie zaskarżyła pkt V postanowienia, zażalenie podlegało oddaleniu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc postanowił jak w pkt I, zaś o kosztach postępowania zażaleniowego / pkt II / orzekł na podstawie art. 520 § 1 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc i art. 397 § 2 kpc.

(...) (...) (...)